

Bir Mektubun Satır Aralarında 6

– MELEK KIRICI · 24 Temmuz 2015

Odalarına çıkarken Selçuk, sanki suç işleyen bir çocuk gibiydi. Çiğdem adama hınzır ve cilveli bir gülümsemeyle döndü:

-Çok eğleneceğiz. Gülümseyin hadi! Hadi amaaa!

Çiğdem'in bu sözleri etkili olmuş; Selçuk, hemen oracıkta bekleyen gülücüğünü yerleştirivermişti yüzüne. Çok gençtiler; duyguları ve öğrendikleri de gençti. Hayatlarına büyük bir tecrübe katacaklardı onlara göre. Öylesine bir gece değildi zaten.

Asansörden çıktılar. Yan yanaydı odaları. Çiğdem önce göz kırptı, sonra en kadınsı gülüşle Selçuk'un gözlerine bakarak:

-Ben üstümü deşışip beş dakikaya kalmaz kapındayım. İzmir güzel, akşamı daha da güzel... Tadını çıkaralım birlikte.

-Peki...

Heyecanı sesine yansımıştı genç ve güzel kadın karşısında.

İkisi de hafif bir rötarla on beş dakika sonra hazırıldılar. Otelden çıktıklarında nereye gidebileceklerini sordu Selçuk. Çiğdem cevaba hazırlıklıydı.

-Önce Kordon'un tadını çıkaralım. Işıl ışıl denizi seyredelim. Haaa hemen belirtiyim; bilirsin "İzmir'in kızı denizinden, denizi kızından daha güzeldir" derler. Öyle her güzele bakmak yok...

Selçuk'un karşılığı utangaç bir gülümseme oldu. Çiğdem devam etti:

-Sonra Konak, oradan Varyant'tan kuşbakışı İzmir... Çankaya, Basmane ve oradan yeniden Kordon'a gelir, müzikli bir eğlence yerine gideriz.

-Arabamız yok ama...

-Ben arabayla geldim. Merak etme sen...

Otel Kordon'a yakındı. Alsancak'tan başladılar yürümeye. Güzel İzmir, cömertliğini hiç kimseden

gizlememişti. Yine muhteşemdi...

Selçuk uzun zamandır gelmemişti İzmir'e. Birkaç defa gezmişti eşi ve kucaklarında çocuklarıyla. Zamanı işi ve evi arasında geçiyordu. Eşini çok seviyor, yanında huzur buluyordu. Ama bu heyecanı da yaşamayalı uzun zaman olmuştu. "Bir defadan bir şey olmaz" diyordu bi yanı. Unutmuştu sanki Kordon'u. Akli eşi ve çocuklardaydı. "Nankörlük yapma! Karını elinden tutup getirmeyen sensin! Bu heyecanı onunla da hissederdin!" diyerek kendiyile çatışiyordu. Günah çıkarır gibi suçlu düşünceleriyle savaşıyordu.

Çiğdem bunun farkındaydı. Eşine bağlılığı, sahip çıkışı hoşuna gidiyordu Selçuk'un. Birden üvey babası ve annesi geldi gözünün önüne. Hiçbir benzerliği olmasa da, genç kadının da akli karışmıştı.

Kordon güzel, etraf renkli, yürümek zevkliydi. İyice acıktıklarının farkına vardılar. Müzikli bir restoranın önünde durup, sohbetlerine müzik eşliğinde yemek yerken devam etmeye karar verdiler.

İçi muhteşem düzenlenmişti. Küpler ve içindeki görselliğe sunulmuş hazineler... Siparişler verildi. Müzik enfesti. Duyguları zirveye çıkarıyordu.

Müziğin sarhoş eden ritminde sohbet ediyorlardı. Okul yıllarından çocukluğa, öğrencilerden sevdikleri eşyalara kadar her konu dile geldi. Her konu dile geldi de, ikisi de evliliklerinden bahsetmedi, bahsedemedi. Küpün dibine dibine itilmek istenilen bir gerçek gibiydi ikisinin de evliliği o gece.

Saat 22.00 civarı kalkmaya karar verdiler. Bahar kokuyordu hava. Çiğdem, elbise rengine uygun mavi hırkasını omuzlarına alırken, tekrar Kordon'a doğru yürümeye başladılar. Bir ara Çiğdem, deniz kenarında oturmak istediğini söyledi Kordon'a ulaştıklarında. Selçuk o kadar dalgındı ki; cevap vermeyi unutmuştu. Yürümeye devam ettiler...

Aklından hızla düşünceler gelip geçiyordu ikisinin de. Film şeridi gibi bir sahneden diğerine hızla atıyorlardı. Tüm taşları doldurmak istiyorlardı heybeye. Kalanlar yollarını görmelerine engeldi çünkü...

Şu an, rüzgârın savurup kokusunu Selçuk'un içine doldurduğu kadın; genç, hayat dolu, heyecanlı bir kadındı. Ne kötülük gelebilirdi ki böyle bir kadından?

Birden aklına Çiğdem'in deniz kenarında oturma arzusu geldi.

-Tabii... Oturalım!

Çiğdem yüzüne gülümseyen, muzır bir ifadeyi yerleştirdikten sonra, bacaklarını da içten dışa kıvrıp, komik bir duruşla bir istekte daha bulundu:

-Ama bira da içelim denizi izlerken; olur mu?

-Olur tabi...

6. BÖLÜM SONUDEVAM EDECEK...